

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

af loven optages på de årlige bevillingslove, er genoptaget uændret.

Jeg skal hermed på ny anbefale forslaget til lov om teatre til tingets velvillige behandling.

Jeg skal endvidere tillade mig at genfremsætte *forslag til lov om ændringer i biografteaterloven. (Filmsfonden).*

Lovforslaget, der knytter sig til det samtidig hermed genfremsatte forslag til lov om teatre, er enslydende med det i forrige samling fremsatte forslag, og jeg skal derfor henvise til min fremsættelsestale til dette lovforslag.

Indenrigsministeren (*Lars P. Jensen*): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om indfødsrets meddelelse m. v.*

Nærværende lovforslag er udarbejdet efter samme retningslinjer som de senest vedtagne indfødsretslove; forslaget omfatter 233 personer, der søger dansk indfødsret ved naturalisation. Der er ikke fremkommet ansøgninger fra personer, der på grund af bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946 har været udelukket fra automatisk at erhverve dansk indfødsret, om at blive stillet, som om 1946-loven ikke havde eksisteret for deres vedkommende.

Da der til stadighed kommer nye sager fra de lokale myndigheder, håber jeg, at der ved ændringsforslag kan optages et yderligere antal personer, hvis ansøgninger bliver færdigekspederet, medens lovforslaget er til behandling i tinget.

I øvrigt kan jeg oplyse, at der ved de i folketingsåret 1961-62 gennemførte love om indfødsrets meddelelse er meddelt indfødsret til i alt 760 personer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folketings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Vivike* til statsministeren:

„Mener ministeren det i overensstemmelse med demokratisk praksis, at re-

geringen varetager amerikanske sukkeraktionærers interesser ved at opfordre til sanktioner mod Cuba?“

Vivike: Cuba har i mange år været en selvstændig stat — rent formelt, og kun formelt. Reelt fristede landet en kolonisulykkelige tilværelse, idet store amerikanske trusters holdt landet undertrykt og dets befolkning nede i den yderste fattigdom og elendighed. USAs regering holdt et fascistisk regime ved magten, og ethvert forsøg på at få gennemført demokratiske tilstande blev med den grusomste terror kvalt af diktatoren Batista, der med våben leveret af USA holdt cubanerne i skak, medens amerikanske børshajer udplyndrede landet på det mest skændige.

Under Fidel Castros ledelse vred cubanerne sig fri af kong dollars kvælertag. USA forsøgte ved invasion igen at slå en klo i Cuba; som bekendt — og guderne være lovet — blev det en fiasko. Forsøget er ikke blevet gentaget, og det er måske, fordi det lille Cuba har set sig om efter forbunds-fæller og har fundet dem.

Men sukker-, olie- og frugtaktionærerne i USA — disse parasitter, der ikke lever efter devisen „i dit ansigts sved skal du æde dit brød“ — har ikke givet op. På deres vegne har Amerikas regering forlangt i hvert fald af NATO-landene, at de boykotter Cuba med hensyn til sejlads.

Sejlads med hvad? Det vil jeg gerne bede den højtærede statsminister om at give en klar redegørelse for. Der tales om våben, der tales om strategiske varer. Hvad er strategiske varer? Er olie, korn, tømmer, strategiske varer? Eller drejer det sig om varer i det hele taget?

Det er, ligesom den danske befolkning synes at skulle føres noget bag lyset her.

Må jeg bede om den højtærede formands tilladelse til et citat fra regeringsorganet Aktuelt, hvor det i et referat den 26. september hedder:

„Skibsreder Ove Amsinck, der er formand for de danske rederes forening, bekræfter tirsdag aften over for Ritzaus Bureau, at han af udenrigsministeriet er blevet orienteret om den amerikanske henvendelse, Danmark har modtaget om at henstille til skibsrederne ikke at sejle sovjetisk materiel til Cuba, da det kan